

f fehéren feketén

A MAGYARORSZÁGI DOMONKOS CSALÁD HÍREI

március 2024

Hamvazószerda

□ MAGYAR KURÍR • TÓZSÉR ENDRE SP

Február 14-én, hamvazószerdán este a Szentatya a római Szent Szabina-bazilikában mutatott be szentmisét. Beszédében azt hangsúlyozta, hogy vonuljunk vissza szívünk rejtekébe, merjünk találkozni életünk igazságával, merjük az Úr elé vinni önmagunkat abban az állapotban, amelyben éppen vagyunk, hogy az Úr fel tudja fedeztetni velünk igazi valónkat és értékességünket. Az alábbiakban Ferenc pápa teljes homíliájának fordítását közöljük.

Amikor alamizsnát adsz, amikor imádkozol, amikor böjtölsz, ügyelj arra, hogy mindez rejtve történjék, hiszen Atyád lát a rejtekben (vö. Mt 6,4). Lépj be a rejtekbe: ezt a meghívást intézi Jézus mindannyiunkhoz a nagyböjti út kezdetén.

A rejtekbe való belépés azt jelenti, hogy visszatérünk a szívünkbe, ahogyan arra Joel próféta figyelmeztet (vö. Jo 2,12).

Ez egy út a külsőből a belsőbe, hogy mindaz, amit megélünk – az Istennel való kapcsolatunkat is beleértve –, ne szűküljön a külsődlegesre, egy kép nélküli keretre, a lélek burkára, hanem belülről szülessen, és megfeleljen szívünk mozgásainak, vagyis vágyainknak, gondolatainknak, érzéseinknek, személyünk legbelső magjának, ahonnan minden fakad. A nagyböjt tehát a megtisztulás és lecsupaszodás fürdőjébe merít bennünket: segíteni akar abban, hogy eltávolítsunk minden „sminket”, mindent, amit felöltünk annak érdekében, hogy kiválóbbnak, jobbnak tűnjünk, mint amilyenek vagyunk.

A szívhez való visszatérés azt jelenti, hogy visszatérünk valódi önmagunkhoz, és úgy mutatkozunk Isten előtt – meztelenül és csupaszon –, ahogy vagyunk.

Azt jelenti, hogy magunkba nézünk, és tudatosítjuk, kik vagyunk valójában, levetjük gyakran viselt álarcainkat, lelassítjuk rohanó életünk lépteit, elfogadjuk az életet és önmagunk igazságát. Az élet nem szindarab.

A nagyböjt arra hív, hogy lépjünk le a színlelés színpadáról, térjünk vissza a szívünkhöz, annak igazságához, akik vagyunk. Térjünk vissza a szívhez, térjünk vissza az igazsághoz!

Ezért van az, hogy ma este az ima és az alázat szellemében engedjük, hogy hamut szórjanak a fejünkre. Ez a mozdulat vissza akar vezetni önmagunk lényegi valóságához: por vagyunk, életünk olyan, mint a lehelet (vö. Zsolt 39,6; 144,4), de az Úr – ő és csakis ő, nem mások – nem engedi, hogy eltűnjön; ő összegyűjti és megformálja a port, ami vagyunk, hogy ne szórják szét az élet viharos szelei, és ne tűnjön el a halál szakadékos mélységben.

A fejünkre szórt hamu arra hív, hogy újra felfedezzük az élet titkát. Azt üzeni nekünk: amíg továbbra is páncélt viselsz a szíveden, amíg továbbra is külső álarcokkal tettetted magad, és mesterséges fényt árasztasz, hogy legyőzhetetlennek mutasd magad, addig üres és terméketlen maradsz.

Amikor viszont veszed a bátorságot, hogy lehajtsd a fejed és magadba nézz, akkor képes leszel felfedezni annak az Istennek a jelenlétét, aki szeret téged, öröktől szeret téged, akkor végre a páncél, melyet magadnak készítettél, összetörik, és képes leszel átérezni, hogy egy örök szeretet szeret téged.

Testvérem, engem is, téged is, mindannyiunkat, egy örök szeretet szeret. Hamu vagyunk, melyre Isten rálehelte az élet leheletét, föld vagyunk, melyet ő formált a kezével (vö. Ter 2,7; Zsolt 119,73), por vagyunk, melyből feltámadunk majd az öröktől fogva nekünk készített végtelen életre (vö. Iz 26,19). És ha a hamuban, amik vagyunk, ott ég Isten szeretetének tüze, akkor felfedezzük, hogy ez a szeretet áthat bennünket, és hogy szeretetre kaptunk meghívást: szeretni testvéreinket, akik mellettünk élnek, odafigyelni másokra, együttérzőnek lenni, gyakorolni az irgalmasságot, megosztani azt, amik vagyunk és amink van, a rászorulókkal.

Ezért az alamizsnálkodás, az imádság és a böjt nem szűkülhet külső gyakorlatokra, hanem olyan utak ezek, amelyek visszavezetnek bennünket a szívhez, a keresztény élet lényegéhez. Felfedeztetik velünk, hogy Isten által szeretett hamu vagyunk, és képessé tesznek arra, hogy ugyanezt a szeretetet szórjuk megannyi mindennapi helyzet „hamujára”, hogy újra remény, bizalom és öröm születhessen bennük.

Canterburyi Szent Anzelm a következő buzdítást hagyta ránk, melyet ma este magunkévá tehetünk: „Hagyd el most kis időre foglalatosságaidat, rejtőzz el kissé önnön zavaros okoskodásaid elől! Vesd csak le a súlyos gondokat, hagyd magad mögött izzadságos fáradozásaidat! Szentelj egy kis időt Istenre, és nyugodjál egy kicsikét őbenne! Menj be lelkednek cellájába, zárj ki onnan mindent Istentől azon kívül, ami az ő keresésében segítségére van, »zárd be az ajtót«, és keresd őt! Mondd most: teljes »szívem«!”

Mondd most Istennek: „Keresem tekintetedet, Uram, a te orcádat akarom keresni!” (Proslogion, 1).

Halljuk hát meg ebben a nagyböjtben az Úr hangját, aki fáradhatatlanul ismétli nekünk: menj be a rejtekbe! Vonulj vissza a rejtekbe, térj vissza a szívedhez! Üdvös felhívás ez számunkra, akik gyakran a felszínen élünk, akik azon iparkodunk, hogy észrevegyenek bennünket, akiknek mindig szükségünk van arra, hogy csodáljanak és megbecsüljenek bennünket. Anélkül, hogy észrevennénk, azon kapjuk magunkat, hogy nincs többé rejtekünk, ahol megállhatunk és megővhatjuk magunkat. El vagyunk merülve egy olyan világban, amelyben mindennek, még a legintimebb érzelmeinknek és érzéseinknek is ki kell kerülnie a „közösségi” hálóra – de hogyan lehetne közösségi az, ami nem szívből fakad?

A legtragikusabb és legfájdalmasabb élményeinket is az a veszély fenyegeti, hogy nem marad számukra rejtek-hely, ahol őrizhetnénk őket: mindent ki kell teregetni, ki kell rakni, eledelül kell kínálni a pillanatnyi mohó fecsegésnek. És ekkor az Úr azt mondja nekünk: lépj be a rejtekbe, térj vissza önmagad középpontjába! Épp oda, ahol megannyi félelem, bűntudat és bűn is lakozik, oda szállt le az Úr, oda szállt le, hogy meggyógyítson és megtisztítson téged.

Lépjünk be belső szobánkba: ott lakik az Úr, törékeny voltunkkal együtt elfogad és feltétel nélkül szeret bennünket! Térjünk vissza, testvéreim! Térjünk vissza Istenhez teljes szívünkkel!

A nagyböjt ezen heteiben adjunk helyet a csendes szentségimádságnak, melyben az Úr jelenlétére figyelve időzünk, mint Mózes, mint Illés, mint Mária, mint Jézus. Észrevettük-e, hogy elvesztettük az imádás iránti érzéket? Térjünk vissza az imádashoz! Fordítsuk oda szívünk fülét a felé, aki a csendben azt akarja mondani nekünk: „Én vagyok a te Istened: az irgalmasság és az együttérzés Istene, a megbocsátás és a szeretet Istene, a gyengédség és a gondoskodás Istene. [...] Ne ítélkezz magad felett! Ne ítélj el magadat! Ne utasítsd el magadat! Engedd, hogy szeretetem megérintse szíved legmélyebb és legrejtettebb zugait, és feltárja előtted szépségedet, azt a szépséget, amelyet szem elől veszítettél, de amely irgalmasságom fényében újra láthatóvá válik számodra! – Az Úr hív bennünket! – Gyere, gyere, hadd szárítsam fel könnyeidet, és engedd, hogy számat közelebb vigyem füledhez, és belesuttoghassam: szeretlek, szeretlek, szeretlek!” (Henri Nouwen: In cammino verso l'alba, Queriniana, Brescia, 1997, 233). Hisszük-e, hogy az Úr szeret bennünket, hogy az Úr szeret engem?

Testvéreim, ne féljünk levetkőzni magunkról a világiás ránk rakódott rétegeket, és térjünk vissza a szívhez, térjünk vissza a lényeghez!

Gondoljunk Szent Ferencre, aki miután teljesen levetkőzött, egész énjével magához ölelte a mennyei Atyát. Ismerjük fel magunkat annak, amik vagyunk: por, akit Isten szeret, por, aki arra kapott meghívást, hogy Istenbe szerelmes porrá váljon! Neki köszönhetően újjászületünk a bűn hamvaiból a Jézus Krisztusban és a Szentlélekben való új életre!

COPYRIGHT © VATICAN MEDIA

Beszámoló a konferenciáról

□ ANTAL OTTÓ, KÖRÖSINÉ MERKL HILDA

Az angyal doktor, Aquinói Szent Tamás szentté avatásának 700., halálának 750. és születésének 800. évfordulójára emlékezik a Prédikátor Testvérek Rendje.

Az eseménysorozat felütéseként 2024. január 27-28-án a soproni domonkos rendház két napos konferenciával ünnepelt a Szent Júdás Tádéról nevezett domonkos templomban és vele szemben található Szent Orsolya iskola dísztermében.

A teológiában és a filozófiában egyaránt szegletkönek tekintett egyháztanító máig ható grandiózus munkája a Summa Theologiae megjelenését és elterjedését követően a teológiai tanítás középpontja lett, felváltva az addig az egyetemeken használatos Petrus Lombardus szentencia magyarázatait, így nem csoda, hogy a konferencián elhangzott értékes előadások, homíliák is nagyobb hangsúlyt fektettek a mű egy-egy részének megvilágítására.

Dr. Kovács András, a Szent Orsolya Gimnázium-Iskola és Óvoda igazgatója megnyitó beszédében kiemelte, hogy filozófia tanárként Szent Tamás munkássága hozzá is közel áll, így nagy örömmel adott teret az eseménynek az iskola közelmúltban felújított dísztermében.

A megnyitó előadást Jean-Yves Brachet OP atya tartotta „Jó az Isten” címmel, amelyben a francia származású domonkos szerzetes néha humoros-derűs gondolatokkal foglalta össze Aquinói Szent Tamás munkáinak lényegét, számos hasznos gyakorlati aspektust említve.

Előadásának címe és fő gondolata, így ennek az egyszerű kijelentésnek a mélységét boncolgatta és próbálta ráirányítani a hallgatóság figyelmét arra, hogy ha ezt a gondolatot ki-kí önmagában kontemplatív módon kibontja, akkor közelebb kerül Isten létének misztériumához. Szent Tamás olyan struktúrát alkotott, mellyel megérthetjük a valóságot.

A teológia rávilágít, hogy minden, amit Isten tett, bölcs és rendet sugároz. A világban rend uralkodik akkor is, ha az ember nem látja vagy nem ismeri fel.

A hatalmas mű, a Summa Theologiae az Isten jóságáról tesz tanúságot. Az ember kizárólag az isteni rend megvalósításában teljesezhet ki, találhatja meg önmagát, lehet boldog. Az Isten az abszolút és tökéletes jó, Akiből akkor részesedhetünk, ha erkölcsileg megfelelő választ adunk rá. A bűn elkövetése elsősorban nem a parancsok megszegése, hanem a jó visszaütés, ami árt az embernek.

Nem a rossz elkerülésére kell összpontosítanunk, hanem hirdetni és tenni kell a jót. Ennek eléréséhez folyamatosan és kitartóan Istenhez kell fordulnunk kegyelemért, mert Ő jelen van a világban, a kérdés azonban az, hogy hol az ember?

Az előadást szentmise követte a Domonkos rendház templomában, ahol Mészáros Domonkos OP szerzetes, Egyházunkat egy életerős fa részeként vázolta fel, amelyen mi vagyunk a rügyekből kifejlődő levelek, akiket a gyökér, a Szentháromság, táplál. A levelektől viszont a fa is erősebbnek, nagyobbknak látszik, így együttműködve lehet eredményes küldetésünk, az igazság hirdetése a világban.

Szent Tamás munkásságával kapcsolatban úgy fogalmazott: Isten 49 évet ajándékozott nekünk önmagából az egyházdoktor által. Olyan tudós volt, aki az Oltáriszentség jelenlétében írt és gondolkodott, akinek nagy szerepe volt az Úrnapja ünnep bevezetésében és liturgiájának kialakításában. Így nem véletlen az sem, hogy a Szent Tamás által írt csodálatos himnuszokat használja az Egyház az Oltáriszentség ünneplésekor. (pl. Adoro te devote, Pange, lingua, Gloriosi, Lauda Sion Salvatorem, O salutaris Hostia, Ave verum Corpus)

A délutáni előadók közül elsőként Szabó S. Bertalan OP atya tartotta meg „Az emberi lélek Szent Tamásnál” című előadását. Az értelem-akarat valamint a lélek-szellem dimenzióit járta körül a „doctor angelicus” fő műve alapján. Amint egy szemet-lelket gyönyörködtető művészi alkotáshoz is legalább két dolog szükséges – hangsúlyozta, mint például egy szobor elkészítéséhez a márvány, valamint a művész által megálmodott és megalkotott forma, ugyanígy az ember is a test és a lélek egysége, amelyben a lélek adja a test formáját, és egyúttal ösztönzi a boldogság felé. Isten a testet és a lelket egymáshoz igazította, együtt teremtette.

Az emberi lélek rászorol a testre, építi és működteti azt. A halál – a bűnbeesés következménye – s mint ilyen, természetellenes folyamat, azért olyan kellemetlen. Bekövetkezte után a lélek továbbra is a rá szabott testre

vágyik, amit a feltámadás napján visszanyer, így újra egységben lesznek. Sokan tagadják a lélek létét, pedig az a mozgatója a testnek. A lélek gondolkodik, nyitott a végtelenre és a valóságra. Szent Tamás szerint az állatoknak és a növényeknek is van lelke, de az nem gondolkodik és nem rendelkezik szabadsággal. Lelkük addig él, míg élnek.

Az Isten, az angyalok és az emberek lelke láthatatlan. Lélek attribútumairól a szerzetes kijelentette, hogy egyszerre háromféle tulajdonsága van: érzékelő, értelmes és vegetatív, ennek ellenére csak egy lélekről beszélünk. Külön kiemelte, hogy az értelmi lélek áll „hierarchia” csúcsán, amely az igazságra tekint és tárgya a lét teljessége. A test és a lélek elválaszthatatlanok.

A délután második előadója Dr. Beran Ferenc plébános, pápai káplán atya tartotta, aki bevallotta az előadásra való felkészülés során először foglalkozott behatóbban Szent Tamás munkáival és megdöbbenve tapasztalta azok mélységét és igazságát.

Az előadó beszámolt arról, hogy munkája során rendszeresen foglalkozott hátrányos helyzetű emberekkel, akik élete sokszor hajléktalanságban végződött, ennek ellenére úgy tapasztalta, hogy minden esetben és minden emberi hiba és gyengeség ellenére igaz, amit Szent Tamás a Summa Theologiae című főmű állít: az ember alapvetően jó, a jóra törekszik.

A legrosszabb ember is, csak félreértelmezi a jó fogalmát, vagy nem gondolja végig cselekvése hosszú távú következményeit – hiszen ami rövid távon jónak tűnhet, hosszú távon az ember ellen fordulhat. A világban így nem annyira bűnös, mint inkább megtévesztett emberek vannak, akiket a „nagy megtévesztő” vezet félre. Kihangsúlyozta a cél meghatározásának fontosságát is.

Ha az embernek van célja és lépéseket tesz annak megvalósítása felé akkor a boldogság felé is közelít, de akinek nincsenek céljai az könnyen elveszhet. Sajnos a mai világban az emberek közül sokan céltalanok, vagy pedig céljaik kisszerűek és ebből fakad az általános boldogtalanság.

Szent Tamás munkáiban kihangsúlyozza, hogy az ember nem csak a halála után lehet boldog a „színelátásában”, hanem már itt a földön is, ha tudatosan a végső cél felé törekszik, vagyis Isten útján halad a Gondviselésben bízva. Az akaratot ugyanis nem lehet megzavarni, az értelmet azonban igen és az zavarja meg az akaratot. Nem a bűn ellen kell harcolni, hanem az értékeket kell hangsúlyozni – zárta az előadását Berán Ferenc atya.

A nap agapével zárult, ahol a közösség tagjai, közöttük a világi domonkosok, akik erre az alkalomra Szabó Bertalan OO házfőnök atya és a soproni világi testvérek meghívására első ez évi országos találkozójukat tartották, eszmecsereket folytathattak a hallottakról egymással és az előadókkal.

A konferencia vasárnap Aquinói Szent Tamás emléknapján ünnepi szentmisével zárolt a zsúfolásig megtelt Szent Júdás Tádé domonkos templomban ért véget, melyet dr. Martos Levente Balázs püspök celebrált. Szentbeszédét skolasztikus humorral vezette be: „kérem én készültem”. Bevallotta, hogy a készülés közben megdöbbenett Szent Tamás szellemi tágasága, hiszen az angyali doktornak a legspekulatív teológiai kérdésekről is van bölcs állásfoglalása. Tamás nem csak tehetséges ember volt – emelte ki -, aki az elméjében össze tudott sűríteni sokféle tartalmat, hanem olyan személyiség, aki minden dologban meg-sejtette Istent.

Megkeresztelte Arisztotelészt írják a Szentről, hiszen Platón az ideák, a szellem világából jött, de Arisztotelész a konkrét, gyakorlati felfedezéseket, megfigyeléseket részesítette előnyben. Tamás egyesíti a kinyilatkozás szépségét a gyakorlati világban tapasztalható dolgokkal.

A mai világban a konkrét dolgok szemlélése lett fontos, a látvány szinte bálványként ránk nehezedik – hangsúlyozta Balázs püspök. A dolgokat hasznossá alakítjuk, de elfelejtjük mi, vagyis ki a végső és az egyetlen szükséges, aki a minden hasznoson túl ránk vár.

Tamástól meghívást kapunk arra, hogy az életünkben keressük ezt az egyensúlyt, az Istenben gyökerező belső egységet. A mai „megrendítő rendetlenségek” korában fontos, hogy az egység helyreállítását ne a magunk erejéből tegyük, hanem Isten segítségével. Keressük ezért a kapcsolódás, a másikkal való együttműködés módját, akkor talán megtapasztaljuk a tágasság és bizonyosság útjait, amelyre Aquinói Szent Tamást elvezette Isten – zárta a homíliát Balázs püspök.

A soproni konferencia Szent Tamás munkásságához méltó esemény volt, ahonnan minden résztvevő magával vihet azokat a gondolatokat, amiket igazán neki szánt Isten. Rajtunk áll, hogy a gondolat-magvakat megőrizzük, elmélyítsük és érleljük magunkban, aminek végül egy gyümölcsöt termő életerős fa lehet az eredménye.

Kérjük ezért a Szent közbenjárását, hiszen egyedül kicsik vagyunk ehhez a feladathoz, de Isten is igazán rajtunk keresztül tud működni a világban, így válhatunk mi domonkosok és krisztuskövetők termékeny talajjá Isten számára.

Halászok legyünk, ne az akvárium őrzői

□ TAKÁCS EDIT, KÖRÖSINÉ MERKL HILDA

Gerard Timoner III OP rendi mester prédikációja 2024. január 27-én a német és osztrák tartományok egyesítésének ünnepén – Kölnben.

... Jézus hívására léptünk be a Rendbe: „Jöjj, és kövess engem.” Megértettük, hogy ez a hivatás azt is jelenti, hogy Őt követjük, aki azt mondja nekünk: „Ha szeretsz, legeltesd a juhaimat”. A Jó Pásztort utánozva elhagyjuk a kilencvenkilencet, hogy megkeressük azt az egy elveszett bárányt. Napjainkban azonban úgy tűnik, hogy a világ egyes részein ennek épp az ellenkezője igaz - kevesen maradnak a juhakolban, a kilencvenkilenc pedig elhagyta templomainkat! Ezért a mai világban hivatásunkra vonatkozóan egy másik metaforát kell felidézünk.

Mielőtt Jézus megkérte Pétert, hogy „legeltesse a juhait” (János 21,15-19), hozzá és testvéréhez, Andrásához fordult és kérte őket: „Jöjj és kövess engem! Én emberhalászként tesztelt titeket.” (Máté 4:19).

A pásztor és a halász hivatása bár kiegészítik egymást, mégis különbözőek. A pásztorra általában a nyáját bízzák, hogy hitüket ösztönözze és kísérje őket útjukon. A nyáj vagy az egyház tagjai érettségének jele minden bizonnyal abban a képességükben rejlik, hogy „misszionárius tanítványokká” váljanak, ahogy Ferenc pápa emlékeztet erre minket. Másrészt a halász természeténél fogva merészebb és lelkesebb, mint a pásztor.

Minden nap vízre kell szállnia, hogy új halakat fogjon! A pásztor gondoskodik a nyájáról. A jó pásztor ismeri a juhait, a juhok pedig az ő hangját. Új bárányok születnek a nyájba, vannak, akik meghalnak, másokat leölnek. De a nyáj mérete általában stabil.

A halász viszont minden nap figyeli a halakat. A halak a vízben vannak, néha mély vizekben, a halász pedig kihajózik és megkeresni őket. Jézus nem csak azért választotta ki apostolait, hogy őrizték népét, Izraelt, hanem azért is, hogy kimenjenek a világba és halásszanak emberek között, minden nép körében.

Talán a mai küldetésünk jobban hasonlít a halászhöz, mint a pásztoréhoz. Talán ma a világ számos pontján tehetetlenség tapasztalható, ahogy egy szerző írta: „Túl sok az olyan keresztény, aki nem halász, hanem az akvárium őrzője.”

Íme néhány dolog, amit újra meg kell tanulnunk, ha „emberhalászként” akarunk válni:

1) A halászok tudják, hogyan kell együttműködni. Egy pásztor élhet a többi pásztortól elszigetelten. De a halászoknak csapatként kell együttműködniük, hogy a nagy hálókkal halat fogjanak. Péter nem egyedül dolgozott, amikor az Úr azt mondta neki: Duc in altum! „Evezd a mélyre és ott vessétek ki a hálótokat hal-fogásra!” (Lk. 5.4.)

2) A halászoknak oda kell menniük, ahol a halak találhatók. Nem maradhatunk kolostorainkban, plébániáinkon és osztálytermeinkben; ki kell mennünk a világba és hirdetniük kell az örömhírt! Ahhoz, hogy elérjük a világháló polgárait, el kell jutnunk a digitális kontinensre. A Toulouse-i tartományban élő testvéreknek van egy „Évangélisation dans les rues” (Evangélizáció az utcán) elnevezésű programjuk.

Lehet, hogy az elnevezés rossz metaforák keveréke, az azonban igaz, hogy mielőtt „pásztorok” leszünk, előbb „halászká” kell válnunk. Emlékezzünk arra, hogy az Úr Péternek adott parancsát „legeltesd a juhaimat”, megelőzte az utasítás, „Vessétek ki a bárka jobb oldalán a hálót és ott majd találtok (halat),” (Jn 21,6). Ez igaz volt Péterre és az apostolokra is, ahogy ránk is igaz, akik igyekszünk az apostoli életet Szent Domonkos szellemében élni.

3) A halászok tudják, hogy a halászat egyik alapszabálya, hogy ne ijessék el a halakat. A halfogáshoz meg kell értenünk, hogy egyes halakat csalival kell csalogatni, másokat bevetetni, néhányukat hálóval kell kifogni. Őszintén fel kell tennünk magunknak a kérdést: a mi életünkben, prédikációnkban, mely dolgok ijesztik el az embereket?

4) A halászok ettől függetlenül sokféle halat húznak a partra. Irgalmas cselekedet „bűnösöket és hitetleneket” is kihalászni, Krisztushoz vinni őket, Krisztus tanításához hűen. A pásztorok viszont csak a juhokkal, a nyáj tagjaival törődnek.

5) A halászok tudják, hogyan kell türelmesnek lenni, és várni, hogy Isten kegyelme munkálkodjon az emberekben.

Ahogy a halász nem kényszerítheti a halakat, hogy a bárkához menjenek, úgy mi sem kényszeríthetjük az embereket, hogy hozzánk jöjjenek. Péter, János és társaik egész éjjel semmit sem fogtak. Amikor azonban Jézus utasítására hallgattak, nagy mennyiségű halat fogtak! Ahhoz, hogy emberek halászaivá legyünk, imádságunkon és tekintetünkön keresztül Jézus szavára kell figyelni. Azonnal cselekedni kell, ha Ő azt mondja, vessük ki hálónkat a hajó túloldalára (Lk 5,4-11, János 21,6), hogy készen álljunk, amikor Isten kegyelme megérinti az emberek szívét.

Ha a Nagy Szent Albert Osztrák-Német Provincia életét és küldetését erősítet az elkövetkező években, jó lenne, ha megszívlelnéd Jeremiás próféta szavait: „Nézd, sok halászt küldök, mondja az Úr, hogy kihalásszák őket” (Jer 16,16).

Remélem és imádkozom azért, hogy az új provincia első tartományi káptalanján konkrét módokat találjatok „hálóitok befoltozására”, ahogyan Jakab és János is tették hálóikkal, amikor Jézus meghívta őket. A tartomány „hálóinak” foltozása nem csak egy-egy elszakadt rész rögzítését jelenti, hanem a hálók helyreállítását, fejlesztését, tökéletesítését, és alkalmassá tételét arra, hogy a mélybe vethessétek azokat, „duc in altum!”

Domonkos tartományok egyesítése

□ DOMINIKANER.DE • TAKÁCS EDIT, KÖRÖSINÉ MERKL HILDA

Kölnben, 2024. január 27-én megtörtént a két, korábban önálló domonkos tartomány ünnepélyes egyesítése Gerard Timoner OP rendi mesterrel részvételével. A Prédikátor Testvérek új rendtartománya Németországban, Ausztriában és Magyarországon 2024. január 28-a óta a rendi szabályzat szerint működik. Védőszentje Nagy Szent Albert. Az első közös provinciális: Peter Kreutzwald OP.

„Evezetek a mélybe! – kívánta a január 27-i ünnepi szentmisén a domonkosoknak a rangos római vendégKölnben, „hogyan hivatásokatnak megfelelően jó halászok legyetek és ne az akváriumok őrzői.” Gerard Timoner OP rendi mester humorral fűszerezte gratulációját a domonkosrendi család jelenlévő több mint száz tagjának Kölni Szent András-templomban, hogy megalapítsák új tartományukat: 2024. január 28-án a németországi, ausztriai és magyarországi domonkosok a szabályzat szerint egyesültek.

A Teutónia tartomány, amelyhez Magyarország 2016 óta vikáriátusként tartozik, valamint a dél-német-osztrák Szent Albert tartomány, egyesült egy új szervezeti egységet alkotva, a Domonkos Rend mintegy 40 tartományának egyikeként. Az új szervezet megalakulását követően az egyesülés az állami törvényeknek megfelelően zárul.

A leendő új tartományban a prédikátortestvérek évek óta együtt dolgoznak, és az új alapítással megteszik a következő lépést: tehermentesítve ezzel a renden belüli nagyobb feladathálózatukat, ami a lelkipásztori, oktatási, kommunikációs és tudományos projektek javára válik.

Az új tartomány neve „Szent Albert domonkos tartomány Németországban és Ausztriában”. Szent Albert – más néven Nagy Albert (Albertus Magnus) – úttörő domonkos tudósként élt a 13. században az új tartomány területén, és a Szent András domonkos templomban nyugszik Kölnben.

Gerard Timoner OP rendi mester, aki mindvégig figyelemmel kísérte az egyesülési folyamatot, Rómából érkezett Kölnbe, hogy a rendi családdal együtt ünnepeljen Nagy Szent Albert sírjánál és imádkozzon az előző két provinciálissal, valamint, hogy ünnepi prédikációjában továbbra is bátorítsa a hívő keresztényeket, hogy bátorság, odafigyelés és csapatszellem kísérje őket hivatásuk további gyarapításában.

Peter Kreutzwald OP (58) vezeti az új rendi tartományt, aki a leendő domonkos rendtartomány provinciálisává válik Németországban, Ausztriában és Magyarországon. Gerard Timoner OP rendi mester az 58 éves kölni szerzetest nevezte

ki elsőként az új tartomány élére. Péter atya a kinevezést elfogadta. Peter Kreutzwald OP mintegy 140, a húszas éveik eleje és a kilencvenes évek közepe közötti testvér kapcsolattartója és vezetője a renddel kapcsolatos minden kérdésben.

Az alapítási ünnepség másnapján a provincia legfelsőbb döntéshozó testülete megkezdte első közös tartományi káptalanját. A jelenleg Siegburgban üléselő tartományi káptalanon 26 németországi, ausztriai és magyarországi közösségük küldöttei döntenek demokratikusan rendi életük szervezeti és személyi kérdéseiről.

Életrajzok:

- **Peter Kreutzwald OP** 1998-ban lépett be a domonkos rendbe, 2003-ban szentelték pappá, és egyebek mellett végigkísérte a rend növendékeinek képzését a Mainzi domonkos kolostorban. A tartományi káptalan először 2017-ben választotta meg a Német Rendtartomány élére, 2022-ben pedig újraválasztották. A végzett fizikus és teológus már kinevezése előtt a Német-rendi tartomány vezetője volt, és az elmúlt években kezdeményezte az egyesülést a nagy múltú délnémet-osztrák tartomány provinciálisával, Thomas G. Brogl OP-val.

- **Thomas Gabriel Brogl (46)** atya az előző délnémet-osztrák tartomány provinciálisá rövid pihenés után a rendi mester Európáért felelős sociusaként, munkatársaként folytatja tevékenységét és koordinálja majd a kapcsolatokat a római Kúria és az európai domonkos tartományok között, mint Gerard Timoner OP jobb keze. Thomas Brogl Donauwörthből származik, 2002-ben csatlakozott a domonkos rendhez, teológiát tanult Augsburgban, Rómában és Freiburgban, majd 2008-ban szentelték pappá. Az egyesülés előtt a freiburgi Szent Márton-templom papja is volt, valamint a Freiburg-Mitte lelkigondozói csoport munkatársa.

• A Domonkos Rendről

A tartományi káptalan a domonkos tartomány alapító testületeként teljesen demokratikusan szervezett, és négyévente rendszeresen összeülő grémium. Az újraalapítás előzményeként az első tartományi káptalant a rend mestere hívta össze. A domonkos szabályzat szerint a tartományi eljárókat négyévente választják egy tartomány testvérei. Ha azonban egy tartományt újonnan alapítanak, például egyesüléssel, a rendi mester nevezi ki az első provinciális, mint Peter Kreutzwald OP-t.

A Prédikátor Testvérek Rendjét (Ordo Praedicatorum), mely több mint 800 éves múltra tekint vissza, Domonkos 1215 körül alapította Dél-Franciaországban. A német provincia 1221-ben történt alapítása Nagy Szent Albert nevéhez fűződik. Az alapítás után nem sokkal az első domonkos szerzetesi közösségek Németországban és Ausztriában, valamint Magyarországi boldog Pál vezetésével Magyarországon telepedtek le. Mind máig a rend három ágában tevékenykednek, mint atyák, nővérek és elkötelezett világiak.

Nemzetközi szinten hozzávetőleg 5500 testvér, 2500 apáca (más néven moniales, akik az imára és a szemlélődésre összpontosítanak, 25 000 nővér – apostoli lelkipásztori és hivatásos tevékenységet folytató –, és körülbelül 125 000 nő és férfi él fogadalma alapján jelenleg a domonkos laikus értékközösségekben.

Ülésezett a világiak tartományi tanácsa

□ KÖRÖSINÉ MERKL HILDA

A 2024. január 27-én egyesült a korábbi Teutónia észak-német domonkos tartomány, (melyhez a magyarországi vikariátus is tartozott) és a korábbi Nagy Szent Albert dél-német és osztrák provinciák világi domonkos testvéreinek első tartományi tanács ülését 2024. február 16-18-ig rendezték Augsburgban a Bencés Rend vendégházában. A német nyelven zajló ülésen Körösiné Merkl Hilda elnök és helyettese Szabó Mihály vett részt.

A fontos kérdések sorában első volt az új, immár a rendi mester és a provincia káptalan által elfogadott és jóváhagyott Szabályzat nyomtatásban megjelent kiadásának bemutatása volt. Az egyes szövegváltoztatokat folyamatosan megkaptuk, véleményyeztük, kiegészítettük (pl. a fogadalomtétel magyar szövegével), tehát ismertük. A végleges magyar fordítás is hamarosan elkészül.

Megválasztottuk az új vezetőséget:

Elnök:

Andreas Hülsmann

Helyettese:

Markus Mössner

Pénztáros:

Frank Sarrazin

Informatika-média:

Elisabeth Leidinger

Béke, igazságosság, teremtsévédelem:

Margret Burkart

Tagnyilvántartás:

Elisabeth Leidinger

A képzési felelőst később választják meg.

A tartományi tanácsnak két szavazati jogú magyar testvér is tagja. A munkát minden nap a Laudes elimádkozásával kezdtük és az esti imával zártuk a kolostor vendégházának gyönyörű kápolnájában. Az egyik szentmisét Yury Shenda OP (München) atya mutatta be. A világiak tartományi promotora nem vett részt a tanácsülésén.

A vezetők beszámolói sorában hallgatták meg beszámolómat a magyarországi vikariátushoz tartozó világiak életéről. Működési formáinkról, a közösségek munkájáról, és a jubileumi ünnepek eseményeiről szóló ismertetést nagy érdeklődéssel hallgatták és gratuláltak. Jelenlétünket a tartományban egészében gazdagodásnak tekintik. Az elnök, Andreas Hülsmann, az első nagyobb rendezvényünkön örömmel vesz részt, hogy közelebbről is megismerkedhessen velünk.

A tanácskozás végén megható összefoglalással búcsúzott a világiak közösségétől Klaus Bornewasser, aki több, mint 45 éven át vett részt a provincia képviselésében az ECLDF és a ICLDF munkájában és vezetésében az öt kontinensen. Tevékenysége jelentősen hozzájárult a megvalósult eredményekhez és a bátor újításokhoz.

Távozásával űrt hagy maga után. Tanácsok tekintetében azonban továbbra is számíthatunk rá. Köszönjük! Az Úr áldása és Szent Domonkos atyánk közbenjárása segítse nyugdíjas életét, megérdemelt pihenését.

Az augsburgi bencés kolostor kápolnájának szép oltára

Ne félj!

– Sík Sándor –

Ember, ne félj a rossztól!
Arkangyal áll a poszton,
Van, aki hallja hangod:
Szabadíts a gonosztól.

Ne félj a fájdalomtól:
Nem kontár kése koncol,
Próbált sebész az Isten;
Megifjodol, ha boncol.

A bűnt se féld: a pázsit
Gyomot is hajt, ha ázik.
Ravasz művész az Isten:
A rossz is jót csírázik.

Még magadat se féljed:
Isten kezén a mérleg.
Ha még oly semmi volnál:
Majd megnagyít a Lélek.

Ha napba, holdba lőnek,
Örülj a szép erőnek:
Minden javára munkál
Az Istent szeretőnek.

A kék magasba nézz föl,
Ne kérdd, hogy meddig érsz föl.
Egyet pillant az Isten,
És egész lesz a részből.

A halál is csak ennyi:
– Ne félj elébe menni –
Édesapád az Isten,
Röpül eléd, ölelni.

Fogadalomtétel Debrecenben

□ SZIKSZAY LÁSZLÓNÉ, GULYÁS TAMÁS

A „*fogadalom*” szó meghatározásai:

„Istennek megfontoltan és szabadon tett ígéret valamely lehetséges és a kötelező mértéket meghaladó jóra.”

– Magyar Katolikus Lexikon –

„Az Istennek szentelt élet sajátos jellemzője a szegénység, tisztaság és engedelmesség evangéliumi tanácsaira tett nyilvános fogadalom az Egyház által elismert állandó életállapotban.”

– A Katolikus Egyház Katekizmusa –

Világi domonkos testvérek ideiglenes fogadalomtétele – kettős szemszögből.

Örömmel és hálatelt szívvel készült világi domonkos közösségünk a február 10-i esti szentmisére. Ez a nap a Domonkos-rendben Magyarországi Boldog Pál ünnepe. Pál jogtudós volt Bolognában, ott ismerkedett meg Szent Domonkossal, és kérte felvételét a rendbe. Domonkos küldte őt hazánkba, hogy megszervezze a magyar tartományt, melynek első előljárója lett.

Ezen a szép ünnepen öt testvérünk, akik az egyéves újoncidőt letöltötték, fogadalmat tettek, hogy életüket Szent Domonkos útján akarják folytatni.

A világban sokan szenvednek, mert nem az történik velük, amit elterveztek, amit akartak. Amikor elköteleződünk a Domonkos-rend mellett, azt szeretnénk, hogy Isten akarata teljesedjék be életünkben. Tiszta lélekkel igyekszünk elfogadni Isten velünk kapcsolatos terveit. Isten boldogsággal akar minket megajándékozni már itt a földön, és teljes mértékben az örök életben.

Jézus az evangéliumokban elmondja a boldog élet titkát, de hogy ezt konkrétan most hogyan lehet megvalósítani, erről nekünk kell tanúságot tennünk. Szóval és főleg életünk példájával. Kérem a Szentlelket, vezesse testvéreimet! Szent Domonkos Atyánk, könyörögi érettünk!

Fogadalmat tett testvéreink:

- Bódis István Norbert
- Bódis Zsófia
- Gulyás Tamás
- Pál Lászlóné
- Palczert Judit

Ahogy Laci atya a homíliában mondta, nemcsak a szerzeteseknek és a világi rend tagjainak kell tisztán, engedelmesen és az evangéliumi szegénységre törekedve élni, hanem ez lenne mindannyiunk feladata. Mi arra tettünk fogadalmat, hogy a domonkosok világi rendjéhez csatlakozva törekedni fogunk az evangéliumi életre, és ahogyan Szent Domonkos, amikor csak lehet, mi is Istennel és Istenről fogunk beszélni.

A szertartás egyszerű volt, de mégis ünnepélyes. Fogadalmat tettem. Rendi előjáróm kezébe tettem a kezem és megfogadtam domonkos testvéreim és a Mindenható Isten előtt, hogy egy évig a világi rend előírásai szerint fogok élni. Az örök fogadalom előtti időszakban ideiglenes fogadalmat teszünk egy, két vagy három évre. Ez mindannyiunk szabad választása.

A szertatás alatt meglepően nyugodt voltam. Úgy éreztem, hogy megérkeztem. A felkészülés évében számtalanszor gyötört a kérdés, mit fogok én csinálni világi domonkosként, el tudom majd végezni az Úr által rám szabott feladatot? A választ most sem tudom ezekre a kérdésekre, de egy valamit viszont igen. Figyelnem kell Szent Domonkosra, és bíznom kell benne, mert az ő útja, Krisztus útja, és én velük szeretnék járni.

Befogadást kértem, és befogadtak. Egy olyan családba, melyben ott van Szent Domonkos, Szent Tamás, Szent Katalin, Szent Margit, Boldog Pál, és oldalakon át lehetne még sorolni nagyjaink nevét. Könyvtárakat lehetne megtölteni azzal a tömördek névvel, a most élőkkel és a hajdan voltakkal, akik a Prédikátor Testvérek Rendjét alkotják, ahová a mai naptól én is tartozom.

Boldog Pál

□ GULYÁS TAMÁS

Súlyos betegséggel kerültem kórházba 2022 januárjában. Napokig csak a műszerek pittyegése és a többi beteg nyöszörgése vett körül. Akkor ott kizökkent számomra az addigi világom. Imádkoztam és imádkoztam, de nem értettem, miért vagyok ott, miért is történik ez velem. Kérdeztem az Urat, de nem igazán kaptam választ. Viszont egy érzés, egy gondolat egyre erősebben kezdett a hatalmába keríteni. Valahogy úgy éreztem magam, mint az az ember, aki részese egy futballmeccsnek, de csak nézőként, én viszont tudtam, hogy a pályán kellene lennem, mert nekem ott a helyem.

Most már tudom, hogy a velem történtek Isten egyik legnagyobb kegyelme volt az életemben. Abban a helyzetben világossá tette számomra, hogy minden jó cselekedetem és vallásos életem ellenére nem járok vele egy úton. Innentől kezdve szépen, finoman, mint egy bölcs és gondoskodó szülő terelt a világi rend felé.

Ő igazán ismer engem. Tudja, hogy mennyire gyöngye vagyok egyedül.

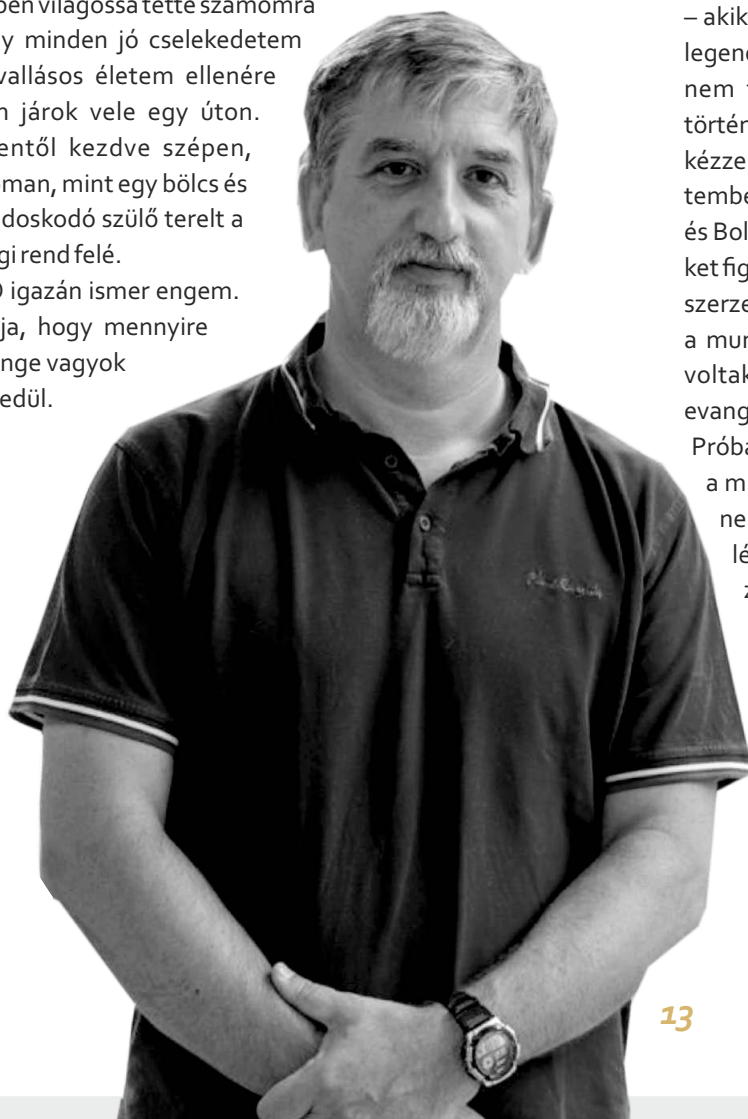

És mennyire rá vagyok szorulva erre a közösségre. Szent Domonkos – ha csak lélekben is – az Úr Jézussal járta végig azt az utat, amit mindannyiunknak végig kellene járnunk. Nem volt kérdés előttem, hogy valamiként csatlakoznom kell hozzájuk.

A Prédikátor Testvérek jelenlétének köszönhetem felnőtt életem legnagyobb ajándékait. A feleségemet, a családomat, a barátaimat és azt, hogy újra imádkozó és Istenben bízó ember lettem. Szolgálni szeretnék velük és közöttük, az emberek üdvösségeért.

Védőszentem, magyarországi Boldog Pál után Pál lett a rendi nevem. Mikor a domonkos szentekkel ismerkedtem – akiből, hála az Úrnak, nagyon sok van – a sok csoda és legenda ellenére nehezemre esett a választás. Valahogy nem találtam azt az egyszerű, hétköznapi embert a történetekben, akivel úgy igazán azonosulni tudnék, aki kézzelfogható lehetne számomra. Mint sokszor az életemben, most is a matematika segített. Szent Domonkos és Boldog Pál életét olvasva, és a pusztá számokat, tényeket figyelve megdöbbentem, mekkora munkát végeztek el szerzetesestestvéreikkel együtt. Nagyon kevesen kezdték el a munkát, és mégis rövid időn belül hatalmas területen voltak jelen egyre növekvő számban, és hirdették az evangélium szerinti életet. A számok magukkal ragadtak. Próbáltam beleképzelni magam a helyzetükbe, elképzelni a mindennapjaikat, ha ez egyáltalán lehetséges, és már nem volt kérdés, hogy kit válasszak. A Teremtő Isten létét tagadó, a szentségeket megcsúfoló világ tobzódását éljük, és az igazán Jézusba kapaszkodók száma fogyatkozik.

Furcsa kimondani, de a keresztény Magyarországon mindennél nagyobb szükség van megélni, megvallani és hirdetni az Igazságot, Krisztust. Nem hagyhat hidegen bennünket a másik ember üdvössége, mert akinek több adatott, attól többet is kérnek majd számon. Ezért csatlakoztam a Prédikátor Testvérek családjához.

Etikai élmény, mint a hit-erő forrása

□ HÍDVÉGI PÉTER

Szúdy Nándor: Tájkép

A Jézus Krisztust követő hitünk, olyan, a mindennapi életünket is szabályozó törvényeket is tartalmaz, melyek követése élményszerű etikai és érzelmi hatást fejthet ki az emberben. Ezeket sokan csak azért fogadják el, mert az ember erkölcsi magatartására vonatkozó szabályokat ír elő, melyek alapvetően jók, helyesek, de további hitünkre értelmezhető alapigazságokat, hit-tételeket már el sem fogadnak, mert többnyire érdektelennek tartják azokat.

Az életviteli szabályok fontosak, és az emberi társadalom nélkülözhetetlen fundamentumát alkotják. Az etika egyben élményforrás is, mely a szabályokhoz fűződő érzelmi szálak, személyes kapcsolatok útján szorosan kapcsolódik a személyhez. Ezek a szabályok akkor lesznek igazi élmények, ha örömet, biztonságot, stabilitást is adnak az embereknek. A szabályokat általában hozzánk közel álló személyektől kapjuk, akikhez érzelmi szálak is fűznek bennünket. Az ember bele születik, az emberi társadalomba, és ez normális esetben együtt jár az etikai szabályok átvételével is. A szülőktől, tanároktól, különféle társadalmi szereplőktől, és a tömegkommunikációs eszközök, internet, közvetítésével átvett etikai normák, beépülnek a személy magatartási, cselekvési, mintáiba.

Van azonban egy olyan rendező elv, az erkölcsi szabályoknál, mely nem csak az ember és ember közötti interakcióban érhető tetten, hanem a transzcendens létezőtől, Istentől származik. Az élményt ebben az esetben az átadók, a közvetítők együttes fellépése adja meg az embernek. Az egyszerre és egy irányba mutató szabályok és azok értékei az emberre kettős erővel képesek hatni. Ebben az esetben is mondhatjuk úgy is, hogy megjelenik a **horizontális és a vertikális értékközvetítés**, melynek hatása lényegesen erőteljesebb lehet az ember számára releváns erkölcsi szabályok tekintetében. A horizontális értékközvetítés, az, amikor az ember általános, hosszú távú társadalmi tapasztalatai alapján létező és általánosan elfogadott normákat állítunk föl. Ezek általános érvényűek.

A hívő embernek azonban van egy másik értékközvetítője, mely még az előbbinél is fontosabb és erőteljesebb személyiségformáló erővel bír, ez pedig az isteni törvények és az általuk megerősített kegyelem, valamint az ehhez szorosan kapcsolódó szeretet élmények. Ezzel az embernek egy újabb megerősítő lehetősége nyílik meg, mellyel élhet a földi élete során. Ilyen módon olyan kettős – mondhatjuk – **természettudományra és személyes istenélményre épülő hatás jöhet létre, mely sokkal erősebb, viharállóbb „kötést” képes biztosítani az embernek.**

Ez már önmagában is megerősített élményt képes adni, de egy további összetevő is megjelenhet az ember etikai magatartásának kialakulásakor. Másként kifejezve, az etikai élményre is alkalmazható a horizontális szemlélet, amikor abból indulunk ki, ami az emberi tapasztalat és hosszú távú érdek és mintegy ezt megerősítve, kiegészítve ott van a vertikális érv, tapasztalat, melyet az isteni törvények közvetítenek felénk. Ez jelenti a felfelé mutató fejlődést és minőségi haladást, szabálykövetést és annak sikerélményét a hit-erő segítségével.

Az etikus viselkedés a maga több oldalról is megerősített szabályaival és azoknak az emberre kifejtett hatásaival meghatározzák az egyes élethelyzetekre adott reakcióinkat, konfliktusainkat és azok következményeit, lényegében egész életünket. Ezen az úton eljutunk az „élet művészetéig”, melyet a maga módján minden ember átél, örömeivel, szenvedéseivel, sikereivel, kudarcaival.

Mindenki élete regényét írja egészen a haláláig. Amikor tudatosan eljutunk az életünk során a mélyen átélte dolgaink ilyen módon való szemlélésére, akkor a gyakorlatban átéljük az „életünk művészetét” mely az isteni dimenzióban erényeink, értékeink, de hibáink, bűneink beismerését is jelentheti. Ez nem azonos a gyakorló hívő ember rendszeres szentségekhez járulásával, ez a mi saját egyedi élményünk, mely határos a művészi élménnyel, különösen, ha katartikus élményeket is magában foglal.

A hívő ember óhatatlanul, de tudatosan is időnként visszatekint az életére. Értékeli erényeit, jócselekedeteit, hibáit, bűneit, egész addigi életét. Ez már önmagában is élményszerű, tapasztalatot, életprogramot adhat. Ilyen módon tartalmazza a személyes etikai élményekre épülő szabályokat, a konkrét személyre vonatkozó hatásokat, azok megélését.

Az etikai élmény megadja az embernek a szabályozott külsőből belsővé váló rendezett életvezetést. Ebből pedig az következik, hogy a szabadság nem mehet át szabadságba, hanem az isteni törvények által a boldogságkeretek határozzák meg az egyébként emberi tapasztalatok által is igazolt helyes és céltudatos életvezetést.

Szent Domonkosról lejegyezték rendtársai, hogy egész magatartását, életvitelét, követőihez való viszonyát hogyan határozta meg imádságos lelkülete, imamódjai és egész élete. Az imádság, mint beszélgetés Istennel, mintegy válasz az Ő megszólítására a keresztény ember alapvető cselekedetei közé tartozik. Amikor a külső cselekedetek belsővé, mélyen átélt transzcendens élménnyé alakulnak, akkor ez olyan etikai viszony, a Teremtővel szorosan összekapcsoló örömallapot, mely igen nagy adomány és ajándék Istentől az embernek. A különböző korokban más és más jellemzői voltak az imádságoknak.

Attól függően, hogy milyen szándékkal és módokon fordultak az emberek Teremtőjükhöz, az imák lehetnek kérő, dicsőítő, hálaadó, szemlélődő és más imamódok is. Mai világunkban is hasonlóan történik az emberek Istenhez fordulása, az előre leírt, rögzített szövegek mellett ma is terjedőben van a spontán, egy adott szituációban megfogalmazott változó, vagy éppen egyetlen alkalomra leírt és kimondott szöveg is. Ezekhez fohászokhoz, vagy hosszabb elmélkedésekhez a szövegen kívül, minden esetben külső megnyilvánulások, gesztusok, viselkedés is tartoznak. Ezek rásegítenek az éppen aktuális imaszándék kinyilvánításához.

Külső mozzanatokkal, testtartással, egész lényünkkel az imádatot, az Isten felé megnyilvánuló feltétlen szeretetet és hálát, mely a kérésekben, de minden más imaszándékban is benne van.

Szent Domonkos imamódjainak kifejtése és elemzése a mai ember számára is tanulságos, imaéletünk fejlesztését segítő cselekedet lehet. A rendszeresen imádkozó ember etikai magatartása kontrollálható, az igényes és erényes életvezetést is elősegítheti. Sorozatunk következő része Szent Domonkos kilencféle imamódjainak üzenetét próbálja megfogalmazni és összegezni a huszonegyedik század embere számára.

Isten hírével

□ RÉKA

Minden kereszténynek, de különösen nekünk, domonkosoknak, feladatunk az életünkkel tanúságot tenni, prédikálni. Van, aki gyerekek nevelésében, oktatásában, plébániai szolgálatban találja meg ennek az útját, ahányan vagyunk, annyi módon hirdetjük Isten Országát jelenlétünkkel, de egyek vagyunk abban, hogy Isten küldött mindannyiunkat. Időről időre visszatérünk a testvéri közösségbe megerősítést, imát kapni szolgálatunkhoz. Én az önkéntes munkában találtam meg a helyemet, megosztom, hova irányított Isten szeretete.

2020-at írtunk, akkor még beteglátogató voltam, s egyik napról a másikra kitessekeltek minket a kórházból. Hónapokig szenvedtem a hiánytól, annak az istentapasztalatnak a hiányától, amit a betegágy mellett megéltem. Egyszer panaszkodtam erről egy atyának, ő azt javasolta, ne várjak, keressék más lehetőséget.

Pár nappal később szembe jött velem a Mécses Szereztársaság karácsonyi akciójának plakátja. Lehet írni egy kapcsolat nélküli fogvatartottnak... megszólított, de egyből mélyebben, hosszútávú kapcsolatot szerettem volna. Jelentkeztem állandó levelezőnek. Semmi félelem nem volt és most sincs bennem, a Mécses őrzi az anonimitásomat (jeligével levelezek), magamról pedig csak olyan dolgokat osztottam meg, ami nem tesz beazonosíthatóvá.

Miért pont egy elítélttel? Az áldozatokkal, hozzátartozóikkal sokan foglalkoznak. Ezekkel a fiúkkal nem. Pedig ők ugyanolyan emberek mint én. Sőt! Ha hasonlóak lennének a szociális körülményeim, én is valószínűleg elkövettem volna olyat, amiért szögesdróttal védenék a külvilágot tőlem. Egy levéllel visszaadhatom valakinek az emberi méltóságát, a jószágba vetett hitét, egy reménysugár lehetek, ami megmenti az életét. Ha tudtam volna, milyen érzés valaki számára a legfontosabbnak lenni, lehet, hogy megijedek, és nem vállalom. Azt hittem, adni fogok neki az időmből, energiámból, de valójában én kaptam.

Az ajándék-lét megtapasztalásának ajándékát. Hogy bíznak bennem olyan mélységig, ami nap mint nap megállásra késztet. Hogy a postaládámban nem csak számlák vannak.

A Szentlélek rendelése folytán olyan zsványt kaptam, aki nagyon okos, sokszor rengeteget kell utána nézmem dolgoknak, hogy lépést tartsak vele, de öröm minden sorát olvasni. Teológiai diplomát szerzett a börtönben, több nyelven beszél, további nyelveken ír és olvas, ha épp nem dolgozik, latinból magyarra fordít. Hogy mit követett el, nem tudom. Nem az számít, ki volt 10 éve, hanem az, ki most.

Amikor először jártam Sopronkőhidán, megrémisztett az 5 m magas fal plusz szögesdrót. A hideg futkosott a hátamon a detektort, számtalan rácsot és ajtót látva. Pedig tudtam, hogy pár órán belül kijövök onnan. Egyik barátnőm kérdezte, hogy miért megyek börtönbe, csak nem bűnözővé lett egy barátom? Nem. Egy bűnöző lett barátom. Megszelídítettük egymást, mint a róka és kis herceg. Ő egyetlen számomra, és én is a számára. Már nem csak egy massa jelenik meg lelki szemeim előtt a fogvatartottakra gondolva, hanem valaki, valakik, akiknek arca és neve van. A belépés előtt nyugtatgatott a vezetőnk, hogy ne féljek, a levelezőtársam az élete árán is megvéd. Valahogy az Isten is így szeret, életét adja értem. Igen, mi is érezzük, a fiúk is érzik, hogy amikor együtt vagyunk, közöttünk az Isten. Neki nem jelent akadályt átjönni a szigorúságon. A börtön, a cella négy fala között ugyanúgy ott van.

Mécses pólónkon a következő szerepel: *Börtönben voltam, és levelet írtatok...* Meg lehet találni az utat a XXI. században is azokhoz, akik rászorulnak az emberi méltóságra, legyenek azok hajléktalanok, magára hagyott betegek vagy akár fogvatartottak. A bűnözők mind azt mondják, hogy ártatlanok? Nem. Sokan igen, meg szívesen szépítgetnek, de ha elfogadom őket olyannak, amilyenek, előbb-utóbb lefullad az álarc. Az én levelezőtársam azt mondta, megérdemelte, amit kapott, és a börtönben eltöltött tizenpár év nélkül más lenne, mint most. Hálás a lehetőségekért, amit biztosítottak számára.

2024. februárjában közel 90 fogvatartott várt levelezőpartnerre, most már valószínűleg többen. Ez azt jelenti, hogy 90 – főleg férfi – zsvány elismerte, hogy szüksége van valakire (többnyire nincs semmi külső kapcsolatuk), és tudott kérni. Jobb esetben kb. fél évig várnak válaszra. Többnyire hosszú ítéletesek. 10-20-30 év, esetleg tényleges életfogytiglan.

Ahogy egyik Mécses-tag mondta: Mi innen már soha nem szabadulunk... és igaz ez, bármilyen szolgálatot végzünk, mindig Isten ölelésében maradunk.

2004

Január 17-én Dr. Párkányi Ferencet, a székesfehérvári világi domonkos közösség vezetőjét választották meg a világi domonkos tartományi tanács világi elnökének.

Március 27-én világi domonkos tartományi tanács megbeszélést tartottak Budapesten. A tanács, az elnök javaslata alapján meghosszabbította a pénztárost és az elnökhelyettest tisztségében a következő három évre.

Május 1. Domonkos Család találkozó volt Budapesten.

Május 8. Világi domonkosok fogadalomtétele és beöltöztetése volt Szendrőn.

Június Világi domonkosok egy új Európáért

A fenti címmel rendezték meg a világi domonkos közösségek VI. európai találkozóját a németországi Walberbergben lévő domonkos konferencia központban május 31. és június 6. között. A háromévente rendszeresen tartott konferenciára 22 országból érkezett a 73 résztvevő. A magyar közösségeket Dr. Párkányi Ferenc, tartományi elnök és Barna Máté OP, promotor képviselte. Murányi Nikolett szervezőként vett részt a találkozón.

Immár harmadik éve tartott Sopronban lelki gyakorlatot a székesfehérvári Magyarországi Boldog Pál nevű világi domonkos közösség. Az előadásokat Weit Rudolf OP atya tartotta. Az előadások az elmékedésről, az imádságról szóltak, végül pedig megemlékeztünk Szent Domonkosról halála évfordulóján.

Nyáron az országos lelki gyakorlat alkalmával a Paks melletti Németkér-Hardon 40 fő gyűlt össze. Téma: A rendalapító Szent Domonkos volt. Barna Máté domonkos atya a jól ismert Koudelka-féle „Domonkos – Isten igéje” című könyv alapján állította össze előadásait.

Október 9-én világi domonkos országos találkozó volt Budapesten.

November 13-án a világi domonkos közösségek tartományi tanácsa megbeszélést tartott a pesti domonkos plébánián. Bemutatkozott két meghívott vendégünk: P. Andrzej Kostecki OP vikárius és P. Szabó Bertalan OP a világi domonkos közösségek új promotora.

2005

Január 15-én világi domonkos országos találkozó, a pesti domonkos templom oratóriumában. P. Szabó Bertalan OP, a világi domonkos közösségek promotora: Az Eucharisztia éve kapcsán tartott előadást.

Április 2-án világi domonkos tartományi tanács megbeszélést tartottak Budapesten.

Május 21-én volt az immár hagyománynak számító tavaszi Domonkos Család találkozó Budapesten.

Nyáron Budakeszin volt az országos lelki gyakorlat, amit Szabó Bertalan OP tartott: „Elfelejtett értékeink: a keresztény erények” címmel.

Ősszel volt Budakeszin az első magyar Domonkos Ifjúsági Találkozó a domonkos nővérek szervezésében. A világi domonkosok is bemutakoztak.

Szeptember: A Vigilia című katolikus folyóirat szeptemberi számának témája a világi rendek – többek között a domonkos közösségek – bemutatása.

Október 22. Országos találkozó Budapesten Szabó Bertalan OP vezetésével.

Október 23. A bolgár közösség meglátogatása.

November: A szófiai világi domonkos közösség megkapta Carlos Azpiroz Costa OP általános domonkos rendfőnök hivatalos jóváhagyását 2005. november 25-i dátummal. A közösséget a Magyar Domonkos Vikariátushoz csatolta a rendfőnök, mivel Bulgáriában ez az első lépés a Rend megalapítása felé. Saját tartomány ott még nincs. Andrzej Kostecki OP vikárius február 22-26. között Szófiában tett látogatást.

Január 14. A közösségek országos találkozója volt Budapesten.

Március 18. Tartományi tanács megbeszélés volt Budapesten.

Április 22. A Domonkos Család hagyományos tavaszi találkozója Budapesten.

Tavaszi Tanítvány

Világi domonkosok, atyák és nővérek közreműködésével újjáalakult a „Tanítvány” című Domonkos-rendi folyóirat szerkesztőségi bizottsága, és ez egyben a lap tartalmi megújulását, profiljának váltását is jelenti. A szerkesztőség célkitűzése szerint a Tanítvány azokhoz a keresztény emberekhez kíván szólni, akik igényes és közérthető vallásos olvasmányokat keresnek. A Tanítványt szélesebb körben kívánják terjeszteni. Az új főszerkesztő: Szabó Bertalan OP, a két szerkesztőségi munkatárs is világi domonkos testvér lett: Takács Edit Dominika és Hunyadi László személyében.

Tavaszi: A Domonkos Család tervezi a Domonkos-rendi zsolozsma magyar nyelvű kiadását, és hozzáfogtunk az alapos előkészületekhez.

Március 18. Tartományi tanács megbeszélés Budapesten. A legfontosabb információk: nyári közös lelkigyakorlatunkat Budakeszin tartja Bertalan atya július legvégén – augusztus elején, amelyre az új bolgár közösség tagjait is meghívtuk. A világi domonkos közösségek első világtalálkozója (amely 2007-ben Argentínában volt) hivatalos minden tartomány világi elnöke. Ezen kívül megválasztottuk a küldöttnek Kőrösiné Merkl Hildát arra az esetre, ha az elnök valamilyen komoly okból nem tud elutazni a világtalálkozóra.

Júliusban Budakeszin az országos lelkigyakorlatot Szabó Bertalan OP tartotta a magyar világi domonkos közösségek részére. Gondolatébresztő előadásokat hallgattunk meg délelőttönként a „boldogság” témájáról.

Ősszel volt a 2. Domonkos Ifjúsági Találkozó – a domonkos nővérek szervezésében Budakeszin, világi domonkosok is képviselve voltak.

Szeptember 2-án az országos találkozót Székesfehérváron tartottuk.

Január 20-án országos találkozó volt Budapesten. A világi domonkos közösségek Dr. Párkányi Ferencet választották meg újból 3 évre a világi domonkos közösségek tartományi elnökének. Képzési felelősnek Murányi Nikolettet szavazták meg.

Április 21-én volt a Domonkos Család találkozója Budapesten.

Szabó Bertalan OP főszerkesztő vezetésével újra megjelentette a Domonkos Rend a Tanítványt, a magyar Domonkos Család lapját. Az 1995-ben alapított lap sok változáson ment keresztül a 12 év során, sőt egy ideig szünetelt is. Reméljük, hogy az új szerkesztési szempontok tetszésre találnak az Olvasók körében. A Domonkos Család minden ága szót kapott benne, így igazán érezhető az összetartozás, valamint sokrétű, érdekes és értékes olvasnivalót kínál. A lap a következő rovatokból áll: 800 éves jubileum, teológia, lelkiesség, prédikáció és tanúságtétel.

Április 21-én volt a Domonkos Család találkozója a pesti domonkos templom oratóriumában, fogadalmunk megerősítésére emlékezve.

A világi domonkosok világtalálkozója Argentínában ketten képviselték tartományunkat: Magyarországról Dr. Párkányi Ferenc és Bulgáriából Bogdan Penev.

Május 5-én a soproni domonkosoknál délelőtt nyílt napot tartottunk azok számára, akik érdeklődnek a világi domonkos hivatás iránt.

Júliusban a világi domonkos közösségek közös nyári lelkigyakorlatát Budakeszin tartotta Szabó Bertalan OP. Téma: Jézus Krisztus, az élő béke.

Október 13-án a világi domonkos közösségek országos találkozója Székesfehérváron volt..

Január 12. Világi domonkos országos találkozó Budapesten.

Április 5. Országos találkozó és tartományi tanács megbeszélés Budapesten.

Júniusban Szlovákiában volt a világi domonkos közösségek európai találkozója. A következők képviselték tartományunkat: Magyarországról Dr. Párkányi Ferenc és Szabó Bertalan OP promotor, Bulgáriából Mariya Stoyanova Mladenova. Hunyadi László önkéntes segítőként vett részt, Murányi Nikolett pedig szervezőként.

2001-2008 között: magyar tagság a világi domonkos közösségek európai tanácsában (pénztáros, képzési felelős, internet oldal készítés)

Júliusban az országos lelki gyakorlatot Budakeszin tartotta Szabó Bertalan OP. A magyarországi közösségeken kívül még Kárpátaljáról is jöttek résztvevők.

Nyáron meglátogattuk Emődön Barna Máté OP atyával a közösséget, ahová a szendrői közösséget is meghívtuk.

Október 4-én Munkácson részt vettünk az ottani világi domonkosok beöltöztetésén. Az Ungváron élő Tabita nővér a 2007-ben alakult magyar anyanyelvű közösség rendi asszisztense. Támogattuk a közösség létrejöttét és tartjuk a kapcsolatot a közösséggel és Tabita nővérral.

November 8-án országos találkozó volt Budapesten.

Ősz: Eucharisztikus napok – képzési hétvége. Mészáros Domonkos atya vezetésével Budapesten.

Január 18-án az országos találkozó azt jelentette, hogy részt vettünk a Margit szigeten, a szabadtéri szentmisén, amit Bíboros atya mutatott be Árpád-házi Szent Margit ünnepe alkalmából. Barna Máté OP atya is vele együtt celebrálta a szentmisét.

Tavaszi: Országos találkozó Budapesten.

Június 8-án Hódmezővásárhelyen beöltöztetés volt.

Júliusban az országos lelki gyakorlatot Budakeszin tartotta Szabó Bertalan OP. A téma: az Egyház volt. A magyarországi közösségeken kívül még Kárpátaljáról is jöttek résztvevők.

Augusztus 1-jén ünnepelte a budakeszi közösség 20. évfordulójukat a makkosmáriai kegytemplomban.

Augusztus 8-án, Szent Domonkos ünnepén Isaszegen beöltöztetés volt. Az ország több részéből érkeztek résztvevők.

Augusztus 23-án Sopronban örökfogadalmat tett a budapesti közösségből Hunyadi László testvérünk.

Szeptember 5-én az országos találkozó Székesfehérváron volt. Szent Domonkos évet kezdtünk.

Szeptember 16-án Szabó Bertalan promotor atya Washingtonba utazott félévre angolt tanulni, ezalatt Barna Máté vikárius atya volt a helyettese.

Szeptember: Eucharisztikus napok – képzési hétvége. Mészáros Domonkos atya vezetésével Debrecenben.

Szeptemberben meglátogattuk a debreceni közösséget.

Október 24-én megbeszélés a képzési tervvel kapcsolatban Budapesten.

November 28-án tartományi tanács megbeszélés Budapesten, Barna Máté vikárius atyával. Témák. 2010 januárban esedékes világi elnök választás, képzési terv, soproni jelöltek, egy Németországból hazatért szemlélődő nővér jelentkezése a budakeszi közösségbe Tapodi Ildikó Mónika testvérünk személyébe. Kapcsolat a bolgár közösséggel. Dávid Kammler OP promotor atya 2010 októberre tervezett magyarországi látogatásának tervezése.

Folytatjuk!

Klima Sándor: Miatyánk

Ne mondd azt, hogy *mi*,
ha önző vágyaidra gondolsz.
Ne mondd azt, hogy *atyánk*,
ha nem tudsz gyermekként viselkedni.
Ne mondd azt, hogy *jöjjön el a te országod*,
ha anyagi jólétre vágysz.
Ne mondd azt, hogy *bocsájtod meg a mi vétkeinket*,
ha te nem tudsz megbocsájtani embertársaidnak.
Ne mondd azt, hogy *mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma*,
ha nem gondolsz az éhezőkre.
Ne mondd azt, hogy *ne vigyél minket a kísértésbe*,
ha mindennap arra gondolsz.
Ne mondd azt, hogy *ámen*
ha nem veszed komolyan e szavakat.

*E vers szerzője egy zaklatott, hajléktalan élet után 2005. november 26-án visszatért Teremtőjéhez.
Isten nyugosztalja!*

Forrás: Érted vagyok 2006. január

Prohászka Ottokár püspök:

A Szent Keresztút

(részlet)

Tizenkettedik állomás: Jézus meghal a kereszten

Mit adtunk Neked, Uram, Neked,
kit szeretnünk és imádnunk kellett volna?
Eljöttél, s barlangba szorultál; körülnéztél s Egyiptomba futottál;
áruhában járó faragó ács voltál.
Egyszer indultunk Eléd pálmaágakkal, s Te sírtál.
Egyszer bíztad Magad ránk, s Barabást választottuk.
Egyszer akartunk koszorút kötni Neked, tövisből kötöttük.
Egyszer tűnt föl, hogy anyád is van, s íme, fájdalmas anya lett belőle.
Egyszer kértél inni, s ecetet nyújtottunk.
Ó, ki hitte volna, hogy ez legyen köztünk sorsod, hogy ilyen legyen utad?
S most függsz itt, mint megfagyott imádság, mint megkövült kiáltó szó.
Kitárt karokkal, s nyílt ajakkal kiáltasz irgalomért.
Nagy, szent az az Úr, ki önfíának sem kegyelmezett!
Emberek, féljétek az Istent, s szeressétek Krisztust!
Ezt kiáltja Ő felétek, kiáltja a végkimerülésig,
ha valamikor, hát ma halljátok meg szavát;
hogy kíméljétek s becsüljétek meg lelketeket!
Könyörülj rajtunk, Urunk!

Aquinói Szent Tamás

Sacris solemniis

(részlet)

Ezen a szent napon örvendjünk, emberek,
Szívben és ajkakon himnuszok zengjenek.
A régi múltjon el, újjáalakulnak mindennek,
Szó és tett, szív és kebel.

(...)

Hármas-egy Istenünk, hozzád fohászkodunk:
Urnak tisztelünk, jöjj és légy gyámolunk!
Vezess ösvényeden, hová iparkodunk:
A fénybe, mely körülveszen!

– Sík Sándor fordítása –

Hirdetések

2024. május 18-án szombaton **Országos találkozót** rendezünk Budapesten a Rózsafüzér Királynéja, – korábbi domonkos – templomban. (Budapest Thököly út)

Program:

9.30: Zsolozsma a templomban

10.00 Szentmise. Bemutatja Jean Yves Brachet OP atya

11.15 Előadás: szervezés alatt

12.00 Hirdetések
Agape

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk!

2024. július 1-4. között tartjuk éves lelkigyakorlatunkat ismét Máriapócsra, amelyet promotorunk, Jean Yves Brachet OP atya vezet. A részletes információt Szabó Mihály testvérünk hamarosan küldi. Jelentkezni is nála kell majd. A közösségvezetőket kérjük, hogy gyűjtsék össze a jelentkezők létszámát.

2024. augusztus 8-11.

Domonkos Nyári Egyetem Vasváron

A plakát a napokban elkészül és mindenkinek elküldjük. Kérjük, terjesszék az ifjúság körében.

A hagyományokhoz híven csak férfiak jelentkezését várjuk.